

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ภาษีทางอ้อมที่แท้จริงกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในรูปแบบมูลค่าที่แท้จริง โดยทำการทดสอบและประมาณค่าแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว และความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะสั้น และทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล ด้วยเทคนิค Cointegration relationships และ Error correction โดยใช้ข้อมูลรายไตรมาสตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2540 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ. 2550 ตัวแปรที่นำมาศึกษาได้แก่ ตัวแปรผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง, รายได้ภาษีทางอ้อมที่แท้จริง, สัดส่วนรายได้ภาษีทางอ้อมที่แท้จริงต่อรายได้ภาษีที่จัดเก็บได้ทั้งหมด และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงต่อคน

ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลอนุกรมเวลาของตัวแปรที่นำมาศึกษาทุกตัวมีลักษณะที่นิ่ง หรือ Stationary ที่ I(1) (order of integration ที่ 1) โดยมี Random walk with drift และมี linear time trend ค่าที่ได้จากการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ด้วยวิธี OLS พบว่าส่วนใหญ่ให้ค่า R^2 และค่า D.W. ต่ำอาจทำให้เกิดปัญหา error term มีความสัมพันธ์กันสูง และมีค่าความแปรปรวนไม่คงที่

ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ภาษีทางอ้อมที่แท้จริงกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง พบว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงดุลยภาพระยะยาว เครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์ มีเครื่องหมายเป็นบวก ซึ่งแสดงว่า เมื่อรายได้ภาษีทางอ้อมที่แท้จริงเปลี่ยนแปลงไปเพิ่มขึ้นหรือลดลง จะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันและพบว่ามี ความสัมพันธ์ในเชิงดุลยภาพระยะสั้น โดยกรณี ภาษีทางอ้อมที่แท้จริงเป็นตัวแปรตาม และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงเป็นตัวแปรอิสระลักษณะความสัมพันธ์เช่นเดียวกับ ความสัมพันธ์ในเชิงดุลยภาพระยะยาว แสดงว่า ในระยะสั้นเมื่อรายได้ภาษีทางอ้อมที่แท้จริงเปลี่ยนแปลงไปเพิ่มขึ้นหรือลดลง จะทำให้ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน

แต่ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงเป็นตัวแปรตาม และภาษีทางอ้อมที่แท้จริงเป็นตัวแปรอิสระ พบว่าการเปลี่ยนแปลงของรายได้ภาษีทางอ้อมที่แท้จริง มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง ในทิศทางตรงกันข้าม แสดงว่ารายได้จากภาษีทางตรงมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมากกว่าโดยมีความสัมพันธ์ในช่วงเวลาที่ล่าออกไป 1 หรือ 2 ช่วงเวลา ส่วนการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลระหว่างรายได้ภาษีทางอ้อมที่แท้จริง และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง ผลปรากฏว่าตัวแปรทั้งสองต่างเป็นสาเหตุของกันและกัน ผลการทดสอบแบบสองทิศทางให้ผลเช่นเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนรายได้ภาษีทางอ้อมที่แท้จริงต่อรายได้ภาษีที่จัดเก็บได้ทั้งหมดกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง พบว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงคุณภาพระยะยาว เครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์ มีเครื่องหมายเป็นลบ แสดงว่า เมื่อสัดส่วนรายได้ภาษีทางอ้อมที่แท้จริงต่อรายได้ภาษีที่จัดเก็บได้ทั้งหมดเปลี่ยนแปลงไปเพิ่มขึ้นหรือลดลง จะทำให้ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้าม ผลการทดสอบแบบสองทิศทางให้ผลเช่นเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงคุณภาพระยะสั้น แต่มีลักษณะความสัมพันธ์แตกต่างจากความสัมพันธ์ในเชิงคุณภาพระยะยาว นั่นคือในระยะสั้นเมื่อรายได้ภาษีทางอ้อมที่แท้จริงต่อรายได้ภาษีที่จัดเก็บได้ทั้งหมด เปลี่ยนแปลงไปเพิ่มขึ้นหรือลดลง จะทำให้ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันผลการทดสอบแบบสองทิศทางให้ผลเช่นเดียวกันในส่วนของ การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลทดสอบส่วนใหญ่ปรากฏว่าตัวแปรทั้งสองต่างเป็นสาเหตุของกันและกัน ทั้งสองทิศทาง อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนรายได้ภาษีทางอ้อมที่แท้จริงต่อรายได้ภาษีที่จัดเก็บได้ทั้งหมดกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงต่อประชากร พบว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงคุณภาพระยะยาว เครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์ มีเครื่องหมายเป็นลบ แสดงว่า เมื่อสัดส่วนรายได้ภาษีทางอ้อมที่แท้จริงต่อรายได้ภาษีที่จัดเก็บได้ทั้งหมดเปลี่ยนแปลงไปเพิ่มขึ้นหรือลดลง จะทำให้ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงต่อประชากรเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้าม ผลการทดสอบแบบสองทิศทางให้ผลเช่นเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงคุณภาพระยะสั้น มีลักษณะความสัมพันธ์แตกต่างไปจากความสัมพันธ์ในเชิงคุณภาพระยะยาว ซึ่งแสดงว่า ในระยะสั้นเมื่อรายได้ภาษีทางอ้อมที่แท้จริงต่อรายได้ภาษีที่จัดเก็บได้เปลี่ยนแปลงไปเพิ่มขึ้นหรือลดลง จะทำให้ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงต่อประชากรเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน ผลการทดสอบแบบสองทิศทางให้ผลเช่นเดียวกัน อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล พบว่าตัวแปรทั้งสองต่างเป็นสาเหตุของกันและกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.1 ข้อเสนอแนะ

จากผลการทดสอบอาจกล่าวได้ว่า รายได้ของรัฐบาลจากการจัดเก็บภาษีทางอ้อมมีผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากภาษีทางอ้อมมีส่วนในการสร้างรายได้ให้แก่รัฐบาลได้มากที่สุด แต่หากมีจัดเก็บภาษีทางอ้อมมากเกินไปจะส่งผลเป็นภาระต่อผู้บริโภคเห็นได้จากผลการศึกษาค่าความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนรายได้ภาษีทางอ้อมที่แท้จริงต่อรายได้ภาษีที่จัดเก็บได้ทั้งหมดกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริงซึ่งมีลักษณะความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในการกำหนดนโยบายด้านการจัดเก็บภาษีทางอ้อมต่างๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยในภาพรวม

ในการศึกษาครั้งต่อไปนั้น ควรมีการศึกษาในรายละเอียดความสัมพันธ์ของประเภทภาษีทางอ้อมต่างๆ ให้มากขึ้น เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม, ภาษีสรรพสามิตร, ภาษีปีโตเลียม ฯลฯ เป็นต้น รวมทั้งควรมีการทดสอบหาความสัมพันธ์ในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นเพื่อที่จะได้ทราบถึงความสัมพันธ์ที่ชัดเจนมากขึ้น และเนื่องจากการทดสอบครั้งนี้ทำการทดสอบด้วยวิธีการของ Engle and Granger ซึ่งมีข้อจำกัดในการกำหนดตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่สามารถกำหนดตัวแปรที่นำมาศึกษาได้ครั้งละ 2 ตัวแปร ซึ่งอาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดเนื่องจากรูปความสัมพันธ์ของตัวแปรตาม 1 ตัวแปรมักมาจากตัวแปรอิสระมากกว่า 1 ตัวแปร จึงควรมีการศึกษาโดยวิธีของ Johansen เพื่อให้ผลการศึกษามีความชัดเจนและถูกต้องมากขึ้น